

בעניין:

בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן,
דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר
מרר' הארבעה 28, תל אביב
טל': 03-7155000; פקס': 03-7155001

וכן באמצעות עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,
אביחי יהוסף ויאיר לשם
מרר' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב
טל': 03-5333313; פקס': 03-5333314

המבקש;

- נ ג ד -

1. רשת מדיה בע"מ, ח.פ. 511677957

2. רביב דרוקר, ת.ז. 027896067

ע"י ב"כ זאב ליאונד ואח'

ממשרד זאב ליאונד ושות'

מרר' יהודה הלוי 23, מגדל דיסקונט ת.ד. 29765 תל אביב
טל': 03-5170081; פקס': 03-5170885

3. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון: 073-3924600, פקס': 03-5163093

4. עזבון המנוח שעה סגל ז"ל באמצעות אלמנתו, גב'

שרה סגל

מרר' הרצוג 28, אזור

המשיבות;

בקשה – דחופה – לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט הנכבד

מיום 25.2.2021

בית המשפט הנכבד מתבקש לעיין מחדש בהחלטתו מיום 25.2.2021, לקבוע כי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 חל על בקשתו של העיתונאי רביב דרוקר לפרסם את התיעוד הקולי והחזותי של חקירת המנוח שעה סגל ז"ל ועל חקירות עדים בכלל, וכי יש לדחות את הבקשה ולקבוע שאין לפרסם את המבוקש בה. לחילופין, מתבקש בית המשפט הנכבד להעביר את הבקשה לתגובת הצדדים להליך, מהטעמים שיפורטו להלן.

ואלה נימוקי הבקשה

1. ביום 24.2.2021 הגיש רביב דרוקר בקשה לבית המשפט הנכבד לפי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים). בקשה זו לא הומצאה למבקש.
2. במסגרת הבקשה, עתר דרוקר לכך שבית המשפט הנכבד יתיר לו לפרסם את התיעוד הקולי והחזותי של חקירתו של מר שעה סגל ז"ל.
3. בית המשפט הנכבד קבע בהחלטתו מיום 25.2.2021 כי מאחר שמר שעה סגל ז"ל נחקר שלא באזהרה, חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) ובכלל זה סעיף 13 לחוק לא חל, "ולפיכך לא ברור מה מקור סמכותו של בית משפט זה לדון בבקשה".
4. נבקש מבית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו, ולהורות על דחיית הבקשה ולקבוע שאין לפרסם את המבוקש בה.
5. סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) קובע כי:

"המפרסם תיעוד חזותי או קולי של חקירה, כולו או חלקו, בלא רשות בית משפט, דינו – מאסר שנה; לענין סעיף זה, "חקירה" – לרבות חקירה בידי רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין, שהוצא לגביה צו לפי סעיף 16(ג)".
6. סעיף 13 לא מסייג עצמו לחקירת חשוד אלא קובע כי פרסום תיעוד חזותי או קולי של "חקירה" אסור ללא רשותו של בית המשפט.
7. הגדרה של חקירה מצויה בסעיף 1 לחוק, לפיה:

"חקירה" – תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר".
8. גם הגדרתה של "חקירה" לא מסייגת או מגבילה עצמה לחקירתו של חשוד, אלא חלה ביחס לכל "תשאול או גביית הודעה" בקשר לביצוע עבירה.
9. הדברים הובנו באופן זה, גם על ידי פרקליט המדינה. בסעיף 12 להנחיית פרקליט המדינה מספר 14.22 "איסור פרסום תיעוד חזותי או קולי של חקיר", מחודש אפריל 2017 נקבע במפורש כי:

"אשר לפרסום תיעוד של חקירת עד שאינו חשוד, הרי שגם פרסומו של תיעוד זה כלול באיסור: אומנם החוק ככלל עוסק בחקירת חשודים, ואולם סעיף 13 לחוק הוא סעיף מיוחד. בניגוד לכל שאר סעיפי החוק העוסקים במפורש ב"חקירת חשוד", סעיף 13 אוסר בפרסום תיעוד של "חקירה" גרידא. מונח זה מוגדר בסעיף 1 וכולל כל "תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה, בידי שוטר". גם מבחינת הרציונל של האיסור (הגנת הפרטיות וכבוד האדם), יש טעם בהגנה גם על תיעוד חקירת עד שאינו חשוד. עמדה זו התקבלה גם על ידי בית המשפט העליון בעניין

זדורוב וכן בפסה"ד בענין פיזם".

10. מדובר בהלכה מיוסדת שנקבעה על ידי בית המשפט העליון. כך, בבש"פ 4275/07 **רשות השידור נ' מדינת ישראל**, פ"ד סב(3) 247 (2007) קבע בית המשפט העליון בהרכב כי:

"הרציונל והנימוקים המפורטים לעיל העומדים ביסוד תכלית איסור צילום ופרסומו מדיוני בית המשפט – ובמיוחד ערכאה השומעת עדים – עומדים בחלקם הלא מבוטל גם ביסוד תכלית איסור הפרסום של תיעוד חזותי שבסעיף 13 לחוק החקירות. סעיף 13 מתייחס, כנאמר בו, ל'תיעוד חזותי... של חקירה, כולו או חלקו...'. 'חקירה' על פי סעיף 1 לחוק, הינה 'תשאול או גביית הודעה בקשר לעבירה בידי שוטר'. לאמור – עניין לנו לא רק בהודעה שנגבתה מחשוד (ולימים נאשם), אלא גם בהודעות ותשאולים של עדים, מתלוננים, מומחים וכל כיוצא באלה.

איני מוצא טעם להבחין בין הפגיעה הנובעת מצילום ושידור עדותו של עד, או נאשם, במהלך הדיון בבית המשפט, לבין שידור בטלוויזיה של הודעות שמסרו העדים האמורים או הנאשם בשלב החקירה המשטרתי. הדברים אמורים לעניין הרתיעה העשויה להיווצר אצל כל אחד מאלה ממסירת עדות או הודעה, שעה שידוע להם כי זו עתידה להיות משודרת קבל עולם ומלואו".

11. הגיונה של הלכה זו בצידה, ובית המשפט העליון עמד על הדברים בהרחבה ולא נשוב עליהם. מסקנה אחרת תוביל לכך שחקירות מצולמות של מתלוננים, או עדים אחרים שלא נחקרו באזהרה ישודרו ללא ביקורת שיפוטית כלשהי באופן שיוביל לאפקט מצנן ולזיהום קשה של ההליך המשפטי.

12. בנסיבות אלה, דומה שברור כי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) חל על הבקשה של דרוקר, וכי אסור לו לפרסם את חקירתו של מר שמעיה סגל ז"ל.

13. שלא בשולי הדברים נבקש להזכיר את אלה:

א) דרוקר מבקש לעשות שימוש בהדלפה אסורה תוך שהוא מהין להגיש בקשה בגינה לבית המשפט. דומה שאוזלת היד של רשויות האכיפה ביחס לתופעה הנרחבת של הדלפות של חומרי חקירה בהליך זה הביאה לתעוזה יוצאת דופן שמקבל ההדלפה פונה עם ההדלפה האסורה לבית המשפט שיתיר לו לפרסם אותה.

על חומרת הדברים עמד רק לאחרונה בית המשפט העליון בבג"ץ 3917/20 **אלוביץ' נ' היועץ המשפטי לממשלה ומ"מ פרקליט המדינה** (נבו, 5.11.2020) כפי שתמצת אותם כבוד השופט סולברג:

"אכן, מחד גיסא, רואה היועץ המשפטי לממשלה 'בחומרה רבה', כלשונו, מסירת מידע האסור בגילוי; אך מאידך גיסא, חקירה אין, אין

מי שנותן את הדין, ורעה חולה זו של 'הדלפות' פושה במקומותינו. בנסיבות העניין שעל הפרק, דעתי כדעתו של חברי, השופט ג' קרא, על סמך נימוקיו, כי דינה של העתירה להידחות. חקירת אילן ישועה, שהוא אינו עובד מדינה, והוא, לדעת העותרים, 'החשוד המיידני', לא תוכל כנראה לבסס אישום בפלילים. ברם, במבט צופה פני עתיד, שומה להתריע, שלא תהא אותה 'חומרה רבה' שב'מסירת מידע האסור בגילוי', שהפל תמימי-דעים לגביה, מס-שפתיים בלבד: צריך לעשות מעשה".

- (ב) דרוקר הגיש לבית המשפט הנכבד ראייה לא קבילה במטרה להמשיך ולזהם את ההליך;
- (ג) מדובר בהמשך ישיר לתוכנית ששידר בה הוא ראיין עדי תביעה והתיימר לבצע "משפט ציבורי-פומבי" מקביל לזה המתקיים בפני בית המשפט הנכבד. נזכיר כי המבקש ייחד פרק בבקשתו להגנה מן הצדק לסוגיית ההדלפות ומשמעותן;
- (ד) אם תיוותר ההחלטה על כנה, הרי שייפרץ הסכר וחומרי חקירה רבים יפורסמו מבלי לקיים את ההוראה הברורה הקבועה בסעיף 13 שבוססה, כאמור, בפסיקתו של בית המשפט העליון ובהנחייתו של פרקליט המדינה. אירוע כזה יוביל לזיהום רבתי של ההליך, באופן שבו בית המשפט הנכבד ועדים רבים ייחשפו לחומרי חקירה רבים ושונים, ואין צורך להכביר במילים על המשמעות הקשה של אירוע מסוג זה;
14. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטתו ולהורות כמבוקש ברישא לבקשה.


 עמית חדד, עו"ד
 ב"כ המבקש